
טובי כהן פרויקט אברהם

Toby Cohen Project Abraham

בשנת 1858 כתב הטיימס הלונדוני על צילומי הנוף של האמן פרנסיס פרית' בישראל בפלשתינה כי: "הם סוחפים אותנו הרבה מעבר למה שהצייר המחונן ביותר מסוגל לשחזר במכחולו".¹ פרית', כמו צלמים בריטים רבים בסוף המאה התשע־עשרה, הגיע לביקור בארץ ישראל ותיעד את נופיה במצלמתו. הקסם המזרחי והחושני של נופי הארץ קסם לצלמים אלו, אשר הזינו בצילומיהם את התפישה התנ"כית של ארץ ישראל.

בדומה לפריית', גם טובי כהן הוא מעין הרפתקן בריטי שמתבונן בעיניים רומנטיות על נופיה הבראשיתיים של ישראל. כהן נולד בלונדון וכבר בגיל צעיר דרכו הייתה סלולה כצלם ידוענים. נקודת מפנה בחייו הייתה בשנת 2007, כאשר הגיע לביקור בישראל, הוא החליט לזנוח את החיים הנוצצים של עולם הסלבריטאות, להשתקע בישראל ולהקדיש את חייו לצילום. במשך חמש השנים האחרונות תר כהן את ארץ ישראל לאורכה ולרוחבה, פוגש אנשים ומתעד אותם בסביבתם הטבעית או בסביבה שייעד להם. כמעין עולה רגל, חוקר כהן את שורשי תרבותו ויהדותו, תוך כדי חיפוש מתמיד אחר שפה חזותית ייחודית.

האסתטיקה של כהן היא הכלאה יוצאת דופן בין העכשווי לקלאסי – מצד אחד, כהן יונק השראה מטכניקות צילום שאופייניות לאמנות העכשווית, כגון צילומי "הסנאפשוט", וצילום בפעולה, הדורש מיומנויות גבוהות בכדי לתפוס את אובייקט הצילום תוך כדי תנועה. בכישורן רב משכיל כהן לתפוס רגעים קסומים בעדשת מצלמתו בתנועות צמצם הנע 180 מעלות וחוזר חלילה.

כהן הוא צלם של מצבים משתנים. הוא מביים סצנות מושקעות שעומדות מאחוריהן הפקה שהיא מלאכת מחשבת, כשבסופו של דבר, התוצר הסופי הוא עבודות צילום עצומות ממדים. מצד שני, יצירתו של כהן נטועה במסורות ציור קלאסיות, כשהוא שואב השראה מציירים כמו רמברנדט, גוסטב דורה, מאוריצי גוטליב וג'יימס טיסו.

ההכלאה בין העכשווי לקלאסי ניכרה היטב בסדרת העבודות הקודמות של כהן, בה ביקש למצוא קווים לדמותו של היהודי האדוק החדש, זה הדבק באמונה ובנניין הארץ, המתבודד בתפילתו ביערות, רועה את צאנו ומגדל בכוחות עצמו את גידולי הבסיס. את נשואי צילומיו, שלימים הפכו לחבריו הקרובים, לכד כהן בתנועה, תוך כדי רחיפה באוויר, כאילו היו מקפצים בתפילתם ומנסים לגעת בשמיים. בעבודות צילום אלה מהדהדת מסורת הציור הרומנטית של המאה השמונה עשרה, אשר ביקשה למצוא בטבע את התגלותו של האל. אפשר, לדוגמה, לראות את השפעת יצירתו המפורסמת של קספר דויד פרידריך, **נייר מול הים** על עבודתו של כהן. פרידריך נהג ליצור ציורים בפורמטים גדולים, שתיארו דמות אנושית קטנה אל מול איתני הטבע העצומים. בציורים אלו ביקש פרידריך לעורר תחושות של יראת

כנר על הגג, 2009, צילום למדה, 240x72 ס"מ, מתוך סדרה של 5 Fiddler on the Roof, 2009, digital Lamda color photo, 240x72cm, edition of 5

קודש ורגליוזיות. אפשר להשוות בין הציור של פרידריך לעבודות האחרונות של כהן (למשל, **זריחה מעל גבולות רומניה**, המתארת את האדם הדתי כאילו הוא נבלע בתוך הנוף, בתוך תחושות של יראה ופחד, דמויותיו של כהן חוגגות את האלוהות המתגלה בטבע.

בתערוכה הנוכחית של כהן בגלריה אנגל הוא מציג את **פרויקט אברהם** עליו עבד במשך שלוש שנים. הפרויקט החל במסע שנמשך שנה וחצי לשם איתור מיקום המתאים לסצנה של אברהם ושלושת המלאכים (בראשית, פרק י"ח). בסופו של דבר, נבחר עץ השיטה העתיק בנחל דימונה. התהליך המורכב של בחירת מיקום הסצינה מעיד על חשיבות הדיאלוג שיוצר כהן בין זמן ומקום, כשהוא מעמת בין ישן לחדש, בין מקומיות ארצישראלית למסורת היהודית. זהו ביטוי רומנטי של שייכות לארץ ישראל.

בתערוכה מוצגים שלושה צילומים פנורמיים גדולי מימדים, המתארים את סיפור אברהם אבינו תוך כדי התכתבות עם הסיפור המקראי והמסורת הציורית שתיארה את הסיפור.

סיפור אברהם, בעצם הווייתו, מקיים את המעלה הראשונה של היהדות "ואהבת לרעך כמוך". אברהם, אבי האומה, איננו מנהיג יהודי כדויד וכשלמה. הוא נולד למשפחה של עובדי תרפים וצלמים פאגאניים ולמעשה מרד כנגד האמונה המקובלת כאשר יצא לעצמאות דתית מונותיאיסטית.

בסיפור אברהם ושלושת המלאכים מושם דגש רב על האנושיות והגדולה של האב הגדול. לפי המדרש, האל נגלה אל אברהם וברחמו עליו "מוציא חמה מנרותיקה" כדי שחום היום ירחיק מסביבת מגוריו אורחים רצויים ולא רצויים, שודדים וליסטים, שכן היה עליו להחלים

ג'יימס טיסו, **אברהם ושלושת המלאכים**, 1896–1902, גואש על לוח, 19x28 ס"מ, המוזיאון היהודי, ניו יורק James Tissot, **Abraham and the Three Angels**, 1896-1902, gouache on board, 19 x 28cm, Jewish Museum, New-York

גוסטב דורה, **אברהם ושלושת המלאכים**, 1866, מתוך איורים לספר התנ"ך מאת דורה Gustav Doré, **Abraham and the Three Angels**, 1866, from the Doré bible illustration

for those characteristics that described a newly devout Jew, one who has become devoted to his faith, cultivating the land and building the country. The same Jew, who seeks to envelop himself in prayer in remote woods, shepherd his flock and be self sufficient through cultivation of basic crops. The objects of his photographs, who as time passed became his friends, were captured by Cohen in motion, hovering in the air, as if they were jumping and trying to touch heaven while praying.

These photographic works echo the romantic tradition of the 18th century paintings that sought to find God's revelation in nature. One can see, for example, the influence of Caspar David Friedrich's famous work, **The Monk by the Sea**, on Cohen's work. Friedrich used to create large format paintings that described a small human figure facing great natural forces. In these paintings, Friedrich sought to evoke feelings of reverence and religiosity. One can compare Friedrich's painting with some of Cohen's last works (such as **Sunrise over the Borders of Romania**) that describes the "flying Jew". Compared with Friedrich's somber work that describes the religious person as if he is absorbed into the landscape, in feelings of awe and fear, Cohen's figures celebrate divinity revealed in nature.

In Cohen's present exhibition at the Engel Gallery, he displays **The Abraham Project**, on which he worked for three years. The project started with a journey that lasted one and a half years, in order to find the appropriate location for the scene of Abraham and the three angels (*Genesis*, 18). Eventually, an old acacia tree in Dimona Creek was chosen. The elaborate process of choosing the scene's locations testifies to the importance of the dialogue Cohen creates between time and location, while confronting old and new, Israeli culture and Jewish tradition. This is a romantic expression of the idea of belonging to the Land of Israel.

The exhibition includes three large-dimensioned panoramic photographs depicting the story of Abraham while referring to the biblical story and the pictorial tradition of its representation.

The story of Abraham, by the sheer fact of its existence is an embodiment of the primary Jewish virtue, "love thy neighbor".

Abraham, the patriarch of the nation, is not a Jewish leader

In 1858, the *London Times* wrote that the landscape photographs of the artist Francis Frith, shot in Palestine, "carry us far beyond anything that is in the power of the most accomplished artist to transfer to his canvas".¹ Frith, like many other British photographers of the late the 19th century, visited the Holy land and documented its landscapes in his camera. The oriental sensuous magic enchanted those photographers, who through their photographs fueled the biblical concept of the Land of Israel.

Like Frith, Toby Cohen is a kind of British adventurer, taking a romantic view of the primordial landscapes of Israel. London born and bred, Cohen at a young age paved his way to success as a photographer of celebrities. The turning point in his life came in 2007, when he visited Israel and decided to abandon the glamorous life of celebrities to settle in Israel and develop a career devoted to photography. During the last five years, Cohen wanders across the country, meets people and documents them, whether within their natural surroundings or in an environment designed especially for them. Like a kind of pilgrim, Cohen investigates the roots of his culture and his Judaism, while consistently seeking a unique visual language.

Cohen's aesthetics are an unusual hybridization between the contemporary and the classical – on the one hand, he is inspired by photographic techniques typical to contemporary art, such as snapshot and photography in action that require a significant skill set to capture the photographic object in movement. With just such talent at hand, Cohen succeeds in capturing these magical moments through the lens of his camera, with shutter motions moving 180 degrees back and forth.

Cohen is a photographer of changing situations. He is meticulous in the staging of his planned scenes, based on an elaborate, production masterpiece, when eventually the final product is an extremely large corpus of photography. On the other hand, Cohen's work is embedded in the classical tradition of painting, inspired by painters such as Rembrandt, Gustave Doré, Maurycy Gottlieb, and James Tissot.

The hybridization between contemporary and classical was evident in Cohen's previous series of works, in which he searched

זריחה בגבול רומניה, 2009, צילום למדה, 240x72 ס"מ, מתוך סדרה של 5

Sunrise over the Borders of Romania, 2009,

digital Lamda color photo, 240x72cm, edition of 5

לאחר ברית המילה שעבר. בעודו יושב בפתח אוהלו כחום היום, מגיעים שלושה עוברי אורח מסתוריים. אברהם המבוהל ניגש אליהם בריצה, על אף מצבו הרעוע. בתחילה, אברהם חושד בכוונותיהם, שכן הוא למוד קרבות עם תושבי הסביבה על מים ומקנה. כאשר מתחוויר לאברהם כי אין מדובר בסכנה, הוא משתחווה אל האורחים ומזמינם למאהל. הוא מיד שוטף את רגליהם במים, כמנהג עמי האזור באותה תקופה, ולאחר מכן פורש בכניהם את כל טוב המאהל אשר יש בידו לתת. צילום דיוקנו של אברהם על ידי כהן מתמקד במחווה זו, תנועת הנתינה אשר מייחדת את אברהם בסיפור המקראי.

בעבודה הפנורמית הראשונה בתערוכה, **אוהל אברהם**, בנה כהן סצנה מבוימת המתארת את מחוות שטיפת רגליו של המלאך מיכאל, תוך שימת דגש על החסד האנושי הכרוך בפעולה זו. כהן מתמקד בבניית הסצנה כפי שהיא מופיעה בכתובים ומתאר את יושבי המדבר בני תקופת התנ"ך. בעבודה זו יושבים המלאכים כפי שמסופר בסיפורי המיתולוגיה היהודיים ובתפילות המבוססות עליהם (כך למשל, "מימיני מיכאל, משמאלי גבריאל, מלפני אוריאל, מאחורי רפאל, ומעלי שכנת האל" – מתוך תפילת שמע על המיטה).

שתי דמויות חשובות נוספות מופיעות בצילום: שרה הנחבאת באוהל ופניה מציאות קמעה בשומעה על לידת בנה המתקרב, וישמעאל בן השלוש עשרה, גם הוא כואב ודואב מברית המילה, מביט על המחזה מהצד במחווה המרמזת על השוני והזרות של הבן, שיגיעו לשיאן בהמשך הסיפור. אור השמש הפורץ מבعد לצמרת השיטה מחבר בין כל הדמויות בעבודת הצילום. הן מאוגדות תחת אור אחד, האור האלוהי, אשר ממחיש את הרעיון "מעליי שכנת אל", ומבטאת את סגירת מעגל הסיפור דרך עדשת מצלמתו של כהן.

עבודה נוספת המוצגת בתערוכה היא גרסה ליצירתו של ג'יימס טיטו, **אברהם ושלושת המלאכים** (1897). בסצנה זו אברהם שרוע על הארץ במחוות תחינה או זעקה. פניו נסתרים, ואילו פני המלאכים גלויים. בציורו של טיטו יש משום התרסה כלפי הסיפור המקראי, שכן בציירו את המלאכים גלויי פנים מאניש טיטו את מהות המלאך ומציירו כלובש צורה, אך בעוד שאצל טיטו הדמויות מפיצות אור על ידי שקיפותן ולובן בגדיהן, כהן מציג דמויות כהות עור ומזוקנות, כאומר האלוהי נמצא בכל אחד מאיתנו ולמול פנינו, עלינו רק להישיר מבט ולראות.

העבודה הפנורמית השלישית המוצגת בתערוכה מתארת את הפסוק המקראי "וילכו סדומה" (בראשית, י"ח, כ"ב). בעבודה זו, אברהם מלווה את המלאכים לדרךם ולמשימותיהם השונות - מי להרס ומי לחסד. לפי המדרש, רק גבריאל ורפאל יצאו לסדום ואילו מיכאל עלה השמיימה, אך אברהם אינו חדל מתחינותיו להצלת סדום. עבודה זו מתכתבת עם יצירתו המפורסמת של גוסטב דורה, **אברהם ושלושת**

המלאכים (1860). אצל דורה, המלאכים בולטים בצחות עורם על הרקע הכהה ומקרינים מאורם על אברהם סתור הפנים היושב תחתם. כהן מתאר את אברהם יושב על האדמה, מבקש להתמקח על הצלת סדום, בעוד המלאכים יוצאים לדרכי ההרס. מיכאל אשר סיים את משימתו חוזר למעופו השמיימה. בעוד אצל דורה, תעופת המלאכים באה לידי ביטוי בתחושת ריחוף קלילה העוברת דרך קפלי בגדיהם, כהן בוחר לתאר את תעופת המלאכים באופן יותר מוחשי, כשהם ממש נישאים באוויר. תיאור התעופה הוא אך טבעי לכהן, אשר ממשיך בזאת את סדרת מלאכים ושרפים הקודמת שלו.

בהמשך לעבודה זו, בעבודה הרביעית בתערוכה, מתוארים שלושת המלאכים בתעופה על רקע שחור אינסופי. הדמויות בצילום זה מעופפות באוויר כחלק מתפיסת עולמו הצילומית של כהן. לצורך צילום סצנות אלו שכר כהן את אוהל "קרקס פלורנטינ" וצילם את הדמויות קופצות באוויר מעל טרמפולינת ענק.

לצד שלושת הצילומים הפנורמיים הגדולים, מוצגת קבוצת דיוקנאות של המשתתפים בפרויקט. יש בצילומי הפורטרטים ניסיון להדגיש את האנושיות של כל דמות בסיפור, כמעין כתוביות בסוף כל סרט, המציגות את השחקנים השונים שהשתתפו בו. בצילומים אלו מציג כהן את עמדתו האישית כלפי הסיפור, כשהוא מאניש את הדמויות המיתיות הללו בניסיון לעמת את הצופה עם האנושיות הנמצאת בכל אחת מהן.

גבריאל אנגל

 רמברנדט, **אברהם מארח את המלאכים**, 1656, חריטה יבשה, הגלריה הלאומית, וושינגטון Rembrandt, **Abraham Entertaining the Angels**, 1656, etching and drypoint, National Gallery, Washington

 אבל פן, **ותצחק שרה**, שנות הארבעים, פסטל על נייר, 50x60 ס"מ, אוסף גלריה אנגל Abel Pann, **When Sarah was Laughing**, 1940's, pastel on paper, 50x60cm, Engel gallery collection

In the fourth work in this exhibition, **Angels**, the three angels are represented while flying against an infinite black background. The figures in this photograph fly as a part of Cohen's photographic worldview. In order to photograph these scenes, Cohen hired the Florentine Circus tent, and photographed the figures jumping in the air, above a giant trampoline.

Next to the three large panoramic photographs, a series of portraits of the project's participants are also under exhibit. In the portraits' photographs, there is an attempt to emphasize the humanity of each figure of the story, as a kind of credit roll that appears at the end of a film, representing the participating actors. In these photographs, Cohen shows his personal attitude towards this story, by humanizing these mythical figures, attempting to confront the viewer with the humanity found in each one of them.

גבריאל אנגל

which will reach their culmination during the following stages of the story. The sunlight, bursting through the top of the acacia tree, unites all the figures in this photographic work. They are bound together under a single light, the divine light that demonstrates the idea "over my head God's *Shekhinah*" and expresses a closure through Cohen's camera lens.

Another work displayed at the exhibition is a variation on James Tissot's **Abraham and the Three Angels** (1897). In this scene, Abraham is stretched out on the ground, in a gesture of pleading, or crying. His face is hidden, while those of the angels are exposed. In Tissot's painting, there is some defiance towards the biblical story, as by painting the angels' faces exposed, Tissot personifies the angels' essence, giving them a human figure. But while in Tissot's painting these human bodies emit light through their transparency and the whiteness of their cloths, Cohen presents dark-skin and bearded figures, as if saying that God is within each one of us, and in front of us, and we just have to look straight ahead and see.

The third panoramic work displayed at the exhibition depicts the biblical verse "and went towards Sodom" (*Genesis*, 18, 22). In this work, Abraham escorts the angels as they leave for their various missions – whether for destruction or for grace. According to the *Midrash*, only Gabriel and Raphael went to Sodom, while Michael ascended back to heaven, but Abraham does not cease his appeals for the salvation of Sodom. This work refers to Gustave Doré's famous work, **Abraham and the Three Angels** (1860). In Doré's work, the angels seem prominent with their bright skin on the dark background, and the light radiating from them falls on Abraham, sitting below them with his face hidden. Cohen represents Abraham sitting on the ground, attempting to bargain for Sodom's salvation, while the angels go on to their destructive mission. Michael, who ended his mission, rises back towards heaven. While in Doré's etching the flight of the angles is expressed by a light feeling of hovering, going through their cloths' folds, Cohen chooses to describe the angels' flight more concretely, when they are actually seen airborne. The representation of flight is natural for Cohen, continuing his previous series of Cherubim & Angels.

like David and Solomon. He was born into a pagan family and actually revolted against the common faith when becoming monotheistic, religiously independent.

In the story of Abraham and the three angels, there is an emphasis on the humanity and greatness of the great patriarch. According to the *Midrash*, God was revealed to Abraham, and having mercy on him, "took the sun out of its protective sheath", so the heat would deter unwanted visitors, robbers and bandits from his residential area, because he had to recover from his earlier circumcision. At noon, while sitting at the entrance of his tent three mysterious transients arrive. Abraham, although frightened, runs towards them, in spite of his feeble condition. First, Abraham is suspect of their intentions, since he is experienced battling the surrounding people over issues such as water and livestock. When it becomes clear they mean no harm, he bows towards the guests and invites them to enter his tent. He washes their feet immediately, as was the common practice among the people that inhabited the area during that period and then spread a table, offering them the best he could. Abraham's portrait in Cohen's photograph focuses on this gesture, the attitude expressing a largess that was characteristic of Abraham in the biblical story.

In the first panoramic artwork, **Abraham's Tent**, Cohen structured a staged scene that represents the washing of the feet of the angel Michael, while emphasizing the human grace involved in this action. Cohen focuses on structuring the scene as written in the Scriptures and describes the biblical desert inhabitants. In this work, the angels sit as described in Jewish mythology and prayers based on those stories (e.g., "To my right Michael and to my left Gabriel, in front of me Uriel and behind me Raphael, and over my head God's *Shekhinah* ["the presence of God"]" - From the *Kriat Shema*, prayer recited before the *Shema* when going to sleep).

Two other important figures are represented in this photograph. First, there is Sarah, hidden inside the tent, her face partially shown when she hears she will soon bore a son. Present as well is the thirteen year old Ishmael, also in pain due to the circumcision, looking out at the scene while being set apart, suggesting the dissimilitude and oddness of this son,

^[1] Quoted in "The Artist Francis Firth", Jerusalem Quarterly, undated file, p. 56

אוהל אברהם, הזרקת דיו על נייר צילום פיין ארט, 2012, 150x300 ס"מ, מתוך סדרה של 7
Abraham Tent, giclée print on archival fine art paper, 2012, 150X300cm, edition of 7

אברהם ושלושת המלאכים, הזרקת דיו על נייר צילום פיין ארט, 2012, 105x250 ס"מ, מתוך סדרה של 7
Abraham and the Three Angels, giclée print on archival fine art paper, 2012, 105x250cm, edition of 7

"ויילכו סדומה", הורקת דיו על נייר צילום פיין ארט, 2012, 80X250 ס"מ, מתוך סדרה של 7
"And Went Towards Sodom", giclée print on archival fine art paper, 2012, 80X250cm, edition of 7

שרה, הזרקת דיו על נייר צילום פיין ארט, 2012,
73x55 ס"מ, מתוך סדרה של 7
Sarah, giclée print on archival fine art paper, 2012,
73x55cm, edition of 7

ישמעאל, הזרקת דיו על נייר צילום פיין ארט, 2012,
73x55 ס"מ, מתוך סדרה של 7
Ishmael, giclée print on archival fine art paper, 2012,
73x55cm, edition of 7

אברהם, הזרקת דיו על נייר צילום פיין ארט, 2012,
110x80 ס"מ, מתוך סדרה של 7
Abraham, giclée print on archival fine art paper, 2012,
110x80cm, edition of 7

גבריאל, הזרקת דיו על נייר צילום פיין ארט, 2012,
73x55 ס"מ, מתוך סדרה של 7
Gavriel, giclée print on archival fine art paper, 2012,
73x55cm, edition of 7

רפאל, הזרקת דיו על נייר צילום פיין ארט, 2012,
73x55 ס"מ, מתוך סדרה של 7
Raphael, giclée print on archival fine art paper, 2012,
73x55cm, edition of 7

מיכאל, הזרקת דיו על נייר צילום פיין ארט, 2012,
73x55 ס"מ, מתוך סדרה של 7
Michael, giclée print on archival fine art paper, 2012,
73x55cm, edition of 7

ללא כותרת, הזרקת דיו על נייר צילום פיין ארט, 2012, 150x150 ס"מ, מתוך סדרה של 7
Untitled, giclée print on archival fine art paper, 2012, 150X150cm, edition of 7

דיוקנאות, הזרקת דיו על נייר צילום פיין ארט, 2012, 80x110 ס"מ, מתוך סדרה של 7
Portraits, giclée print on archival fine art paper, 2012, 80x110cm, edition of 7

טובי כהן, פרויקט אברהם

גלריה אנגל, מרץ 2012

עיצוב גרפי: משה מירסקי

עריכה חזותית: ארז גוואטה

עריכה לשונית ותרגום: לילך תרגומים

תודות מיוחדות: דיויד כהן, ליאור אביטן,

שלומי לביא־אסולין, ז'אק ז'אנו, יונתן כנען,

שימי וינטר, שרה וינטר, ליאם בלס, עומר קדמי

Toby Cohen, Abraham Project

Engel gallery, March 2012

Graphic designer: Moshe Mirsky

Visual editor: Erez Gueta

Editing and translation: Lilach Translations

Special thanks: Dave DC Cohen, Lior Avitan,

Shlomi Lavi Asulin, Jack Jano, Yonatan Cnaan,

Shimmy Winter, Sara Winter, Liam Blass, Omer Kadmi

על העטיפה: **אברהם**, הזרקת דיו על נייר צילום פיין ארט,

2012, 110x80 ס"מ, מתוך סדרה של 7

On the cover: **Abraham**, giclée print on archival fine art paper,

2012, 110x80cm, edition of 7

Opening hours: Sun-Thur: 10 a.m. – 8 p.m. Fri: 10 a.m. – 2 p.m.
שעות פתיחה: א'–ה': 10:00–20:00, ו': 10:00–14:00

26 Gordon St., Tel-Aviv, Tel. +972-3-5225637, Fax. +972-3-5226145

גורדון 26, תל אביב, טל. 03-5225637, פקס. 03-5226145

E-mail: info@engel-art.co.il • www.engel-art.co.il